

117/1237/2019
TA/1237/2019

Sygn. akt 21/S/2018

TRYBUNAŁ ARBITRAŻOWY DO SPRAW SPORTU

przy Polskim Komitecie Olimpijskim

WYROK

Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu
przy Polskim Komitecie Olimpijskim
z dnia 2 kwietnia 2019 r.

Zespół Orzekający Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy PKOl w składzie:

1. Jerzy Szleszyński - Przewodniczący
2. Hubert Basiński - Arbiter
3. Edward Boczuła - Arbiter

Protokolant: Agata Kruszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 r. skargi [REDAKTED]
na ostateczną Decyzję Dyscyplinarną [REDAKTED] z [REDAKTED] r.

orzeka:

1. Oddała skargę w całości.
2. Kosztami postępowania obciąża stronę Skarżącą.
3. Ustala wpis ostateczny na kwotę 5 000,-zł (słownie: pięć tysięcy złotych) i uznaje go za uiszczony.

[REDAKTED]

Szczegółowy adres bankowy PKO BP S.A. 16 01 Warszawa
02 720 Warszawa, ul. Włoczyńska, 111
teln: 52 1020 1169 0000 8807 0023 2676

10/1237/2019
TA/1237/2019

Uzasadnienie

Sędzia Dyscyplinarny [REDACTED] w sprawie o sygnaturze akt: [REDACTED] po rozpoznaniu w dniu [REDACTED] sprawy dotyczącej rażąco niesportowego zagrania podczas gry p. [REDACTED] w trakcie meczu [REDACTED] postanowił uznać [REDACTED] za winnego zarzucanego mu czynu. Wymierzył karę pieniężną w wysokości 5.000,00 tys. zł (pięć tysięcy złotych 00 gr).

W uzasadnieniu orzeczenia uznał, iż okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości, zaś zapisy video z przedmiotowego zdarzenia oddają dokładnie jego przebieg. Wymierzający karę uznał, iż ruchu ręką obwinionego nie można uznać jako bezwładnego, gdyż widać, że zawodnik wkłada określoną siłę w ten ruch.

Sędzia nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, który twierdził, iż nie mógł złapać oddechu i nie był w pełni świadomy tego co się dzieje. Zdaniem Sędziego przeczy temu zachowanie obwinionego po upadku na parkiet, gdyż w zaledwie kilka sekund obwiniony siadł na parkiet, a następnie przemieścił się w inne miejsce boiska. Sędzia uznał, iż obwiniony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przewinienia dyscyplinarnego określonego w paragrafie 22 ust. 1 pkt. 7 regulaminu dyscyplinarnego [REDACTED] i wymierzył karę pieniężną w wysokości 5.000,00 tys (pięciu tysięcy złotych 00 gr).

Odwołanie do Komisji Odwoławczej [REDACTED] złożyła w imieniu obwinionego jego pełnomocnik adv. [REDACTED]. W orzeczeniu zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mogący mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia polegający na ustaleniu, iż obwiniony wykonał ruch ręką w stronę pana [REDACTED] wkładając w to określoną siłę to jest z zamiarem uderzenia przeciwnika. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła również dokonanie nieprawidłowej oceny zgromadzonego materiału dowodowego przez uznanie wyjaśnień obwinionego za niewiarygodne w sytuacji braku ku temu podstaw. W konsekwencji skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i orzeczenie co do istoty sprawy przez uniewinnienie obwinionego. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazała, iż zgromadzony materiał dowodowy wskazuje na wątpliwości dotyczące oceny przedmiotowego zdarzenia. Podniosła również, że ocena zachowania obwinionego poczyniona na podstawie analizy zapisu z kamery usytuowanej za koszem nie może być jednoznaczna. Wskazała, że ani komisarz ani sędziowie boiskowi w protokole

meczowym nie wypowiedają się co do jakiegokolwiek niesportowego zachowania obwinionego. Podniosła iż [REDAKTOWANO] w swoich wyjaśnieniach twierdził, że nie uderzył ręką zawodnika [REDAKTOWANO] ani też nie miał zamiaru uderzenia wyżej wymienionego zawodnika. Dodatkowo wskazała, iż z materiału dowodowego w postaci zapisów video przy ich dokładnej analizie w zwolnionym tempie nie można jednoznacznie i bez wątpliwości stwierdzić, że ruch ręką dokonany był z zamiarem uderzenia przeciwnika.

Komisja Odwoławcza [REDAKTOWANO] rozpoznająca sprawę dnia [REDAKTOWANO] postanowiła utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie. Uznała, że zarzuty podniesione w odwołaniu są niezasadne. Zdaniem Komisji podstawowym i wystraszającym dowodem sprawstwa obwinionego jest zapis z kamer video. Przebieg zdarzenia został utrwalony w sposób pełny, niezakłócony i pozwalający na dokonanie przez organ odwoławczy samodzielnej, naocznej oceny zachowania obwinionego. Komisja nie podzieliła zarzutów skarżącej w zakresie istnienia wątpliwości co do intencjonalnego zachowania obwinionego. Uznała, że ruch ręką obwinionego nie miał charakteru naturalnego, wywołanego zachwianiem równowagi w związku z zastosowaną techniką obrony. Komisja stwierdziła, że znajomość dynamiki ludzkiego ciała, nie wymagająca wiadomości specjalnych, pozwala uznać, że zamach ręką wykonany przez obwinionego nosił znamiona zachowania intencjonalnego. Natomiast wyjaśnieniom obwinionego Komisja nie dała wiary, w tym w zakresie jego twierdzeń co krótkotrwałej utracie świadomości. Przeczy temu jego zachowanie bezpośrednio po upadku kiedy to w kilka sekund po nim wstaje i przemieszcza się w inne miejsce na boisku. Brak odnotowania incydentu przez komisarza zawodów oraz nieukaranie obwinionego przez sędziów boiskowych podczas gry, zdaniem komisji, nie stanowi natomiast podstaw do formułowania wątpliwości w zakresie sprawstwa obwinionego. Zdarzenie bowiem mogło być niezauważone przez sędziów boiskowych. Nie jest wiadomym czy sędziowie analizowali zapisy video w zakresie dotyczącym przedmiotowego zdarzenia. Komisja uznała nadto, iż postępowania dyscyplinarne służą także ocenie zdarzeń nie będących przedmiotem decyzji sędziów boiskowych.

Skargę do Trybunału Arbitrażowanego ds. sportu wniósł obwiniony za pośrednictwem swojego pełnomocnika. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rostrzygnięcia polegający na ustaleniu, iż ruch ręką obwinionego nosił znamiona zachowania intencjonalnego to jest został wykonany z zamiarem uderzenia

[REDAKTOWANO]

przeciwnika. Zdaniem skarżącego Komisja dokonała również nieprawidłowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego poprzez niewzięcie pod uwagę podnoszonych w odwołaniu wątpliwości co do okoliczności przedmiotowego zdarzenia czym naruszono zasadę in dubio pro reo. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienia [REDAKTOWANE] od popełnienia zarzucanego mu przewinienia oraz zwrot kosztów postępowania. W uzasadnieniu skargi podniesiono, iż orzeczenie wydano wyłącznie w oparciu o zapis z kamer video w sytuacji gdy ich analiza w zwolnionym tempie nie pozwala jednoznacznie i bez żadnych wątpliwości przyjąć, że ruch ręką wykonany przez obwinionego był z zamiarem uderzenia przeciwnika.

W skardze podniesiono także, iż Komisja Odwoławcza nieprawidłowo oceniła wyjaśnienia obwinionego uznając je za bezpodstawne, iż pominięty został materiał dowodowy tj. protokół meczowy z załącznikami oraz raport komisarza. Zdaniem skarżonego, ten materiał dowodowy wskazuje na wątpliwości, które to – w świetle zasady in dubio pro reo – rozstrzygnąć należy na korzyść obwinionego.

[REDAKTOWANE] w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie i obciążenie skarżącego kosztami postępowania.

Trybunał zważył co następuje:

Skarżący zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu zarówno błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia jak również naruszenie zasady in dubio pro reo. Tak sformułowane zarzuty powodowały trudności interpretacyjne dla Trybunału w jakim kierunku skarga została skierowana. Jeżeli bowiem skarżący nie zgadzał się z dokonaną przez Komisję oceną dowodów, która budzi jego wątpliwości to nie powinien stawiać orzeczeniu zarzutu naruszenia artykułu 5 paragraf 2 kpk. Przypomnieć należy, że o naruszeniu zasady wskazanej w artykule 5 paragraf 2 kpk można mówić w sytuacji wątpliwości organu, a nie strony. Trudności tych nie rozwiązały także stanowiska stron, zwłaszcza skarżącej, zaprezentowane bezpośrednio przed Trybunałem.

Zarzut błędów w ustaleniach faktycznych jest usprawiedliwiony zwłaszcza w sytuacji, gdy organ orzekający narusza reguły i zasady dotyczące oceny zgromadzonego materiału dowodowego, dokonuje dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, narusza zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. O zasadności zarzutu błędów w

[REDAKTOWANE]

ustaleniach faktycznych można mówić również wówczas, gdy podstawą ustaleń uczyniono wprawdzie wszystkie ujawnione dowody lecz dokonano ich nieprawidłowej oceny mając na względzie zasady, o których mowa powyżej. Dokonując kontroli odwoławczej Trybunał nie miał wątpliwości, że Komisja orzekając w sprawie prawidłowo ustaliła stan faktyczny na podstawie całego zgromadzonego materiału dowodowego i przy dokonanej analizie nie popełniła żadnego z wyżej wymienionych błędów. Ustalenia swoje oparła o wszystkie zgromadzone i ujawnione w sprawie dowody, w szczególności o zapis z kamer video, który to dowód jest obiektywny. Komisja oceniła również inne dowody w sprawie to jest wyjaśnienia obwinionego, raport komisarza oraz protokół meczowy wraz z załącznikami. Dowody te oceniła zgodnie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego. Dokonała przy tym swobodnej, a nie dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Uzasadnienie orzeczenia Komisji jest aktem sprawozdawczym z logicznego toku rozumowania Komisji. Podnieść należy, iż zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia nie może sprowadzać się do samej tylko odmiennej oceny materiału dowodowego, lecz powinien polegać na wykazaniu jakich uchybień w świetle wiedzy i doświadczenia życiowego dopuścił się organ w dokonanej ocenie materiału dowodowego.

Analizując orzeczenie [REDAKTION] w kontekście zarzutu naruszenia zasady in dubio pro reo to przypomnieć należy, iż z artykułu 5 kpk wynikają podstawowe zasady domniemania niewinności oraz zasada in dubio pro reo. Oznacza to, iż udowodnienie winy musi być całkowite, pewne i wolne od jakichkolwiek wątpliwości. W przypadku zaistnienia wątpliwości należy je rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego (w tym przypadku obwinionego). Komisja Odwoławcza [REDAKTION] nie miała żadnych wątpliwości co do winy obwinionego, a przecież przy zarzucie artykułu 5 paragraf 2 kpk idzie o wątpliwości organu, a nie strony. Samo zaprezentowanie w skardze odmiennej wersji przez skarżącego nie tworzy jeszcze stanu istnienia wątpliwości, które należy rozstrzygnąć na jego korzyść. Nie dochodzi również do naruszenia dyrektywy z artykułu 5 paragraf 2 kpk, gdy w prawdzie istnieją dwie grupy przeciwstawnych sobie dowodów, ale ustalając przebieg wydarzeń organ orzekający oprze się na dowodach potwierdzających ustalony przez niego stan faktyczny z przedstawieniem argumentacji przemawiającej za takim wyborem i wskazaniem dlaczego nie dał wiary

[REDAKTION]

dowodom przeciwnym. Uzasadnienie orzeczenia [REDACTED] sprostalo tym wymogom.

Trybunał dokonując kontroli odwoławczej przeanalizował cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Skład orzekający wielokrotnie analizował zapisy z kamer video z przedmiotowego zdarzenia. Także w zwolnionym tempie oraz klatka po klatce. Żaden z arbitrow orzekających nie miał najmniejszych wątpliwości, iż ruch ręką obwinionego z dołu w kierunku ciała rywala nosi znamiona zachowania intencjonalnego to jest, iż miał on zamiar uderzenia przeciwnika. Ruch ten nie wynikał z zastosowanej techniki obrony ani też nie był naturalnym ruchem obronnym po otrzymanym uderzeniu [jakiego doznał obwiniony przy omijaniu zasłony zawodnika drużyny przeciwnej].

Trybunał nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego. Był on świadomy całej spornej sytuacji. Tuz po odejściu [REDACTED] od leżącego obwinionego, [REDACTED] energicznie podniósł się i skierował w stronę szamoczących się zawodników. Dopiero chwilę później koledzy z drużyny powstrzymują go i ten kieruje się w inna stronę boiska. Dlatego nie można dać wiary wyjaśnieniom obwinionego.

Brak odnotowania zdarzenia przez komisarza zawodów jak również nieukaranie obwinionego przez sędziów boiskowych nie wpływa na ustalenia faktyczne Trybunału, z których wynika wina obwinionego. Przyczyny tych braków mogą być różne. Nie jest zadaniem Trybunału dochodzić tych przyczyn. Żadna ze stron nie przejawiała jakiegokolwiek iniejiatywy dowodowej w tym względzie.

O kosztach postępowaniach Trybunał orzekł jak w sentencji bowiem strona przegrywająca postępowanie ponosi jego koszty.

Wobec powyższego orzeciono jak w s [REDACTED]